

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE INSTALLATION OF THE EGYPTIAN NAGID¹.

... אלהי לטובה עלי ועל נגידי מלפני אשר ישבתי בשבת (ב)תחכמוני ראש השלישי זה כמה פעמים ודרשתי בדברי אלהים חי על ראשי עם קדש בפרק החגים והמעדים וכאשר שמעו כל ישראל כי נתתי אמרי שפר בתורת מורשה ובינותי פשר דבר בכל מענה סתום ועמום יראו מפני כי ראו כי יי אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר וגם אלהי היה עם פי והורני את אשר דברתי ודעו מדת צדקה כי לא מלכנו מלך חסד לברו תכון ממשלתו הורישני משרת נגידי באמרו זה יעצור בעם יי אחרי וגם לא הוא לבד קראני נגיד בעמו כי אם מלפניו משנים רבות מימי נגידי בעוד נשמתו בו ורוח אלוה באפו החל נשיאנו נסיכנו (אבן) חסדאי הנשיא הגדול ראש גליות כל ישראל אליו פונים בכל שערי הארץ תכון ממשלתו עד כי [ת]אתה הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם לעשות לו שם כשם הגדולים אשר בארץ קראני עמרת השרים ומהיום ההוא והלאה צלחה רוח המשרה עלי ואהי משכיל בכל דרכי וידעו כל ישראל כי נאמן בית נגידי להיות לפני יי עד עולם וכי אני עוצר בעם יי אחרי ברשיון אדוננו ראש הגולה אשר אנחנו וכל ישראל באים תחת שבט מלכותו וכולנו מתחזקים באלהי אמן ובשער נשיאותו ירומם וגם אדוננו ראש ישיבת ארץ הצבי תכון משרתו לנצח בא אחרי ומלא את דבריו וסעד באומץ משרתו ומשרתי והכינני על כסא נגידי ויקם על סלע שררותי רגלי כונן אשורי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם וזה מנת חלקם וכוסם וכה אמר המשורר שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום ושלומכם עדת הצדק להקת יושר המון היראה אשר בהם נכללו כל מדות השבח יגדל מים

¹ The Nagid referred to is probably Samuel ben Paltiel, and we may supplement Dr. Lazarus' pedigree of the Reschgolaz in the ninth volume of Brüll's *Jahrbücher*, by naming on p. 117 Judah's son Chisdai III, and inserting between XVI and XVII Chisdai's son Daniel as the seventeenth Prince of the Arab period. Chisdai II ruled about 865 to 890, and is obviously too early either for Sambari or my documents. Sambari mentions (Neubauer, *Mediaeval Chronicles*, I. 123) yet another Reschgelutha Chisdai as having been in 1160 teacher of the famous David Alroy.

עד ים ומנהר עד אפסי ארץ ישע רב: אחרי [שלחנו] אל אדירינו אנשי גאולתינו הכתב הזה הגיע עדינו כתב מינוי משובח.

... להלוך לפני בחוצות ארץ מצרים ונצא ביום ההוא בשפעת סוסיה גדולה ותעבור הרנה בארץ ותצעדנה בנות עלי שור לראות במשרתי הנתונה לי מאת מלכי כיד יי הטובה על נגידי ויקרא [פתשגן הכתב] אשר נכתב בשם המלך בשערי [ארץ מצרים] ותנתן דת לבלתי עבור [הנגידות ממני] ויעבר כל ישראל אשר תחת מלכותו תחת שבטי ויצוה לעשות לי שם כשם הגדולים אשר בארץ ולרדות בנגיד כשם נגידי וארוחתי ארוחת תמיד נתנה לי מלפניו מדי חדש בחדשו כל ימי חייו וישמחו בי כל ישראל וארץ מצרים שקטה וידעו כן עניי הצאן השומרים אותי כי חסד נגידי עמד בפני למען לא יכרת מביתו איש עומד לפניו כל הימים כי חפץ יי בידו צלח כל ימי חייו והשליך את נפשו מנגד להגדיל תורה ולהאדיר • בכך חלק לו ברבים ואת עצומים חלק שלל תחת אשר הערה לתורתו הקדושה נפשו המהורה ואת פושעים נמנה וחטא רבים נשא ותחל רוח הנגידות אשר היתה על נגידי להאצל עלי ותחזק בי ותעמידני על עמדי ותאמצני כדי לעמוד בהיכל המלך ולצאת ולבוא [לפניו] לכל חפציהם ולכל אודותם [בזכות נגידי] ובזכות גאוננו • ואמנם לגאוני יכון [לנצח] בארץ צבי הנה מכתבו הקדוש הממלל ברור מאליה יורה שאלמלי לא החזיקה לי יד המלכות משרת נגידי היתה יד הגאונות מחזקת ומאמצת משרת נגידי לאהבת נגידי אשר נפלאה מאהבת בן יחיד לטוב רואי כל שבן כי יד המלכות החלה להסב אופן המשרה אלי על מכונתו ובאה יד הגאונות אחריה בכל מאמצי כח והסכימה על דעת המלכות גם זאת מעם יי צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה • אשרי מי שזכו לו אבותיו אשרי כל מי שיש לו יתד להיתלות בה • וכל אשר צוה גאוננו יכון לנצח • עלי ועל חכמי תושיה

... May God requite this to me and to my father the Nagid, my teacher, whose place I filled aforesaid on several occasions, ofttime discoursing of the word of the living God to the heads of the holy people on high days and festivals. And when Israel heard that I gave goodly words of the law which is our heritage, and that I could make clear that which was hidden and difficult, then they had reverence for me, for they saw that the Lord had given me the tongue of the learned that I should know how to sustain by a word him that is weary. Moreover, my God was with my mouth, and did teach me what to speak.

Now know ye the measure of God's kindness to me. Not alone did

the Caliph, our gracious king, may his dominion be exalted, cause me to inherit the post of Nagid, and declared, "This is the man who shall rule over the people second to me." Nor hath he alone entitled me Nagid over his people, but before his time, many years ago, in the days of my (father the) Nagid, while he yet lived and the spirit of the Lord was in him, I began to be called the crown of princes by our Nasi and prince (Daniel ibn) Chisdai, the Great Prince, Head of the Captivity of all Israel, to whom all faces turn from all corners of the earth, may his dominion be established, until kingdom come to the daughter of Jerusalem as of yore, and may his name be as the name of the great ones of the earth. And from that day onward, the spirit of dominion hath flourished in me, and all my ways have prospered, and all Israel knew that the house of my (father the) Nagid is sure to be before the Lord for ever, and that I do rule the people of the Lord after him, with the sanction of our lord the Resh Golah, under whose rule we and all Israel come. We all remaining faithful to the God of truth, and to the Nasi, exalted be he.

Moreover, our lord the Rosh Jesheeba of the Pleasant Land—may his rule continue!—followed his example and confirmed his words, and by his office lent support to mine, and confirmed me on the Nagid's throne, and established my dominion on a rock, and guided my footsteps. This is the inheritance of the servants of the Lord and their righteousness, and this the cup of their reward. For thus saith the Singer, "Mark the simple man and watch the upright, for the end of that man shall be peace¹."

To you, O ye righteous congregation, in whom is found everything that is good and worthy of praise. May peace increase from sea to sea, and from the river to the ends of the earth. May God's salvation be great!

After we had sent this letter to our lords, our brethren there reached us from them an excellent letter of appointment.

... [The Caliph appointed runners] to go before me through the streets of the land of Egypt, and on that day we went out with a mighty procession of horses, and there was a sound of gladness throughout the land, and the little girls stood on the wall to see the state which had been granted me of my king, according to the hand of the Lord as it had been good to my father the Nagid, (and a copy of the mandate) which had been written in the name of the king was read out in the gates (of the land of Egypt), and the law was proclaimed that the (dignity of Nagid) should not pass away from me, and that all Israel under his dominion should come under my

¹ Or, "There is a future to the man of peace."

rule; and he commanded that I was to have a name as the name of great ones who are in the land, and was to hold dominion as Nagid¹ even as did my father the Nagid, and for my diet there was a continual diet to be given me of the king, month by month, all the days of his life. And all Israel rejoiced in me, and the land of Egypt was quiet. Then the poor sheep that watched me knew that the grace bestowed on my father the Nagid was a blessing unto me continually, in order that there should not be cut off from his house a man to stand before him all the days; for (the Torah) the pleasure of the Lord prospered in his hand all the days of his life, and verily he gave up his soul to magnify the Law, and to adorn it. Thus did he divide him a portion with the great, and with the strong he divided the spoil, because he has poured out his pure soul unto death for his holy Law, and he was numbered with the transgressors, and he bare the sin of many. And the spirit of princedom (Nagiduth) which was upon my (father the) Nagid hath begun to come upon me, and it hath waxed strong within me, and hath caused me to stand firm, and it hath strengthened me, and enabled me to stand within the Caliph's Palace, and to go out and come in before him, for all the needs of Israel and for all their affairs. [All this I owe to the merit of my father the Nagid] and the merit of the Gaon.

And as regards the Gaon of the Pleasant Land, may his rule be established, behold his letter, which speaks clearly for itself, shows that even had the Caliph not confirmed me in my office of Nagid, the Gaon would nevertheless have lent me support and strength because of his love for my father, which wondrously exceeded even that of Jonathan for David². How much the more so, now that the Caliph's own hand hath turned the wheel of dominion toward me in all due form, and the Gaon's authority hath followed his, in all its strength, and hath agreed with the royal decision. This also cometh from the Lord of hosts, who is wonderful in counsel and excellent in working. Happy is he that rejoiceth in the blessing of a good father. Happy he who hath that on which he can be sustained. All that the Gaon, may he live for ever! hath commanded me and the wise men of the law [shall surely be performed].

E. N. ADLER.

¹ A play upon words, cp. "domineer" and "dominate."

² The Hebrew text is here somewhat difficult and perhaps corrupt.